

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE
Nr. (...)
Data: (...)

Prin contestația nr. (...), înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. (...), formulată de către (...), cu sediul în (...), (...), înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. (...), având CUI (...), reprezentată legal prin dl. (...)- director general/administrator, împotriva rezultatului procedurii emis de (...), în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în (...), în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea încheierii Acordului-cadru având ca obiect „*SERVICII DE IMPRIMARE, FOTOCOPIERE ȘI SCANARE*”, inițiată prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. (...)/15.05.2026, s-au solicitat următoarele:

1. anularea adresei nr. 141498/24.07.2026 privind comunicarea anulării procedurii, a raportului procedurii nr. 141496/24.07.2026, în partea referitoare la anularea procedurii, a procesului-verbal privind evaluarea propunerilor tehnice nr. 141054/24.07.2026, în partea care a fundamentat măsura anulării, a actului prin care anularea a fost operată în SEAP, precum și a oricăror acte incidente, conexe și/sau subsecvente;

2. obligarea autorității contractante la continuarea procedurii de atribuire, reluarea evaluării ofertelor de la etapa verificării îndeplinirii criteriilor de calificare și a documentelor aferente terților susținători, inclusiv finalizarea verificării susținerii invocate de (...)prin (...), iar ulterior, continuarea evaluării propunerilor tehnice și emiterea unui nou raport al procedurii, cu respectarea documentației de atribuire, a dispozițiilor legale și a deciziei Consiliului;

3. obligarea autorității contractante la emiterea unui nou raport al procedurii, cu respectarea documentației de atribuire, a dispozițiilor legale și a deciziei Consiliului;

4. obligarea autorității contractante la transmiterea integrală a dosarului achiziției publice, inclusiv a tuturor notelor, referatelor, analizelor tehnice, minutelor, aprobărilor și înscrisurilor care au stat sau

ar fi trebuit să stea la baza măsurii anulării, precum și acordarea accesului contestatoarei la dosarul constituit la Consiliu.

De asemenea, contestatoarea a solicitat încuviințarea efectuării de fotocopii ale înscrisurilor neconfidențiale din dosarul achiziției publice și din dosarul constituit la Consiliu, în vederea formulării și depunerii unor eventuale note scrise/concluzii scrise, în limitele cadrului procesual stabilit prin contestație.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la CNSC cu nr. (...), (...), cu sediul în (...), înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. (...), având CUI (...), reprezentată legal prin dl. (...), a formulat *cerere de intervenție voluntară accesorie*, prin care solicită următoarele:

1. admiterea în principiu a cererii de intervenție voluntară accesorie;
2. admiterea pe fond a cererii de intervenție și admiterea contestației formulate de (...);

3. anularea adresei nr. 141498/24.07.2026 privind comunicarea anulării procedurii, a raportului procedurii nr. 141496/24.07.2026, în partea referitoare la anularea procedurii, a actului prin care anularea a fost operată în SEAP, precum și a actelor incidente și subsecvente măsurii de anulare;

4. obligarea autorității contractante la continuarea procedurii și la reluarea evaluării ofertelor de la etapa verificării garanțiilor de participare, a criteriilor de calificare și a documentelor aferente, cu respectarea documentației de atribuire, a dispozițiilor legale și a deciziei Consiliului;

5. în cadrul reevaluării, reanalizarea situației ofertei (...) în raport cu solicitarea de clarificări nr. 118112/25.06.2026, inclusiv sub aspectul comunicării efective și în timp util a solicitării și al caracterului rezonabil al termenului stabilit pentru răspuns, iar, în cazul în care se constată că termenul ori modalitatea de comunicare nu au permis exercitarea efectivă a dreptului de a răspunde, transmiterea unei noi solicitări de clarificări, cu acordarea unui termen adecvat pentru prezentarea extrasului de cont solicitat;

6. obligarea autorității contractante la emiterea unui nou raport al procedurii.

În subsidiar, în măsura în care Consiliul va aprecia că solicitarea de la pct. 5 excedează limitelor unei intervenții accesorii, intervenienta a solicitat ca împrejurările referitoare la oferta (...) să fie avute în vedere cel puțin pentru justificarea interesului său direct și actual în continuarea procedurii, fără afectarea celorlalte capete de cerere care coincid cu obiectul contestației.

Contestația va fi soluționată împreună cu cererea de intervenție, având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, precum și prevederile art. 61 și următoarele din Codul de procedură civilă.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Contestatoarea critică măsura anulării procedurii de atribuire, apreciind că aceasta este nelegală, netemeinică și disproporționată,

întrucât nu ar fi îndeplinite condițiile prevăzute de art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

În esență, contestatoarea critică premisa factuală pe care autoritatea contractantă și-a întemeiat anularea, respectiv pretinsa existență a unor „omisiuni semnificative” în caietul de sarcini referitoare la funcționalitățile necesare managementului centralizat al activităților de imprimare, copiere și scanare. Potrivit contestatoarei, majoritatea funcționalităților pe care autoritatea le-a considerat omise erau, în realitate, prevăzute expres în documentația de atribuire: integrarea cu Microsoft Active Directory, autentificarea utilizatorilor, accesul securizat, managementul activității la nivel de utilizator/departament, limitarea numărului de pagini, raportarea activității, soluția de monitorizare și sistemul de gestiune a tipăririi. Prin urmare, susține că autoritatea ar fi creat aparența unei omisiuni prin interpretarea fragmentară a documentației și ignorarea cerințelor care contraziceau concluzia anulării.

Contestatoarea critică și lipsa unei fundamentări tehnice și juridice concrete a anulării. Aceasta arată că, la studierea dosarului achiziției, nu a identificat o analiză tehnică distinctă, un referat al structurii beneficiare, opinia unor experți sau un alt document care să demonstreze concret omisiunile invocate, impactul acestora asupra ofertelor și imposibilitatea continuării procedurii. Totodată, justificarea identificabilă s-ar limita la formulări generale cuprinse în procesul-verbal de evaluare și în raportul procedurii.

De asemenea, contestatoarea critică faptul că autoritatea nu a demonstrat imposibilitatea continuării procedurii și nici imposibilitatea adoptării unor măsuri corective. În opinia sa, simpla invocare a unor omisiuni sau a necesității unor funcționalități suplimentare nu era suficientă pentru anulare. Autoritatea trebuia să demonstreze existența concretă a unei deficiențe care afectează legalitatea procedurii, imposibilitatea încheierii acordului-cadru și imposibilitatea remedierii situației fără încălcarea principiilor achizițiilor publice. Contestatoarea susține că această demonstrație lipsește. În sinteza propriei contestații, aceasta arată expres că anularea nu identifică o încălcare concretă a legii, nu demonstrează imposibilitatea încheierii acordului-cadru și nu probează imposibilitatea unor măsuri corective.

Un alt aspect criticat este neanalizarea individualizată a ofertelor și, în special, a soluției tehnice propuse de (...). Contestatoarea arată că oferta sa includea echipamente Toshiba și aplicațiile TopAccess și e-FleetManager, destinate administrării și monitorizării infrastructurii de imprimare, însă actele prin care s-a dispus anularea nu ar conține o examinare individualizată a acestor aplicații, o comparație între funcționalitățile oferite și necesitățile pretins omise sau o explicație privind necesitatea adăugării unor componente software suplimentare.

Contestatoarea critică, totodată, contradicția dintre activitatea efectiv desfășurată de comisia de evaluare și concluzia ulterioară că procedura nu mai putea continua. Aceasta arată că membrii comisiei analizaseră deja punctual conformitatea tehnică a ofertelor, ceea ce ar demonstra că documentația era suficient de determinată pentru a servi

drept reper de evaluare. În aceste condiții, autoritatea nu ar fi explicat de ce aceeași documentație, utilizată efectiv pentru verificarea ofertelor, ar fi devenit ulterior improprie finalizării procedurii. Contestatoarea mai arată că eventualele neclarități privind modul în care soluțiile ofertate îndeplineau cerințele deja publicate puteau fi lămurite prin mecanismul clarificărilor, cu respectarea tratamentului egal.

O critică distinctă privește întreruperea verificării susținerii acordate ofertantului (...)de către terțul (...). Contestatoarea susține că documentele consultate nu individualizau resursele concrete puse la dispoziție de terț, planul de mobilizare, responsabilitățile asumate, momentul intervenției sau mecanismul juridic și operațional prin care (...)urma să beneficieze efectiv de respectivele resurse. Autoritatea ar fi trebuit, în opinia sa, să finalizeze această verificare și să adopte o concluzie motivată asupra îndeplinirii criteriilor de calificare, în loc să întrerupă evaluarea prin anularea întregii proceduri.

În acest context, contestatoarea critică și posibilul efect concurențial selectiv al anulării. Ea nu afirmă existența unei intenții subiective de favorizare, dar susține că succesiunea actelor trebuie verificată deoarece anularea a intervenit înainte de finalizarea evaluării (...)și a susținerii acordate de (...). În opinia sa, această împrejurare poate constitui un indiciu că anularea a evitat pronunțarea unei concluzii asupra respectivei oferte și trebuie analizată prin raportare la principiile tratamentului egal, transparenței, proporționalității și asumării răspunderii, precum și la interdicția creării unor circumstanțe artificiale de anulare.

Contestatoarea mai critică reconsiderarea, după depunerea ofertelor, a propriilor necesități ale autorității contractante. Argumentul său este că documentația fusese elaborată, verificată, aprobată și publicată chiar de autoritate, iar ofertanții și-au configurat ofertele și au suportat costurile participării în funcție de aceasta. În consecință, autoritatea nu ar putea modifica retrospectiv nivelul funcțional dorit și nici transfera asupra ofertanților consecințele unei eventuale lipse de diligență în definirea necesităților.

În concluzie, contestatoarea critică anularea ca fiind întemeiată pe o premisă contrazisă de propriul caiet de sarcini, insuficient motivată tehnic și juridic, nedovedită sub aspectul imposibilității continuării procedurii și disproporționată, susținând totodată că măsura a întrerupt nejustificat evaluarea ofertelor și verificarea susținerii acordate (...).

Ca remediu, solicită anularea actelor prin care a fost anulată procedura, continuarea procedurii și reluarea evaluării de la etapa verificării criteriilor de calificare și a documentelor terților susținători, inclusiv finalizarea verificării (...)/(...), urmată de continuarea evaluării tehnice și emiterea unui nou raport al procedurii.

Motivarea integrală a contestației se regăsește postată de autoritatea contractantă în SEAP, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la Consiliu sub nr. 59946/10.08.2026, (...), a transmis *punctul său de vedere* cu privire la contestația formulată de (...), prin care solicită în principal, respingerea contestației ca neîntemeiată, menținerea ca legale și temeinice a actelor prin care s-a dispus anularea procedurii și respingerea solicitării contestatoarei de continuare a procedurii și de reluare a evaluării ofertelor. Totodată, solicită verificarea îndeplinirii obligației de constituire a cauțiunii.

În susținerea poziției sale, autoritatea contractantă arată că anularea nu a fost determinată de inexistența absolută în documentație a unor referiri la autentificare, monitorizare ori gestiunea tipăririi, ci de faptul că aceste cerințe erau dispersate, condiționale și incomplete, fără a defini în mod coerent și obligatoriu o soluție centralizată de print management/ accounting aplicabilă întregii flote și inclusă în prețul serviciilor. Potrivit autorității, documentația nu stabilea suficient arhitectura soluției și licențierea, integrarea centralizată cu Active Directory, sincronizarea utilizatorilor și grupurilor, nivelurile obligatorii de raportare și print accounting, regulile privind cotele de tipărire, funcționalitatea Follow-Me/Pull Printing, exportul și retenția datelor, precum și aplicabilitatea cumulativă a acestor funcționalități întregii flote.

Autoritatea contractantă susține că aceste deficiențe aveau caracter substanțial, deoarece permiteau ofertanților să configureze soluții tehnice și financiare material diferite, deși prețul urma să fie exprimat la cost/pagină. În opinia sa, pentru un acord-cadru de 36 de luni, cu volume de peste 20 de milioane de pagini și echipamente amplasate în mai multe sedii, diferențele privind licențierea, implementarea, administrarea și păstrarea datelor influențau direct atât configurația tehnică, cât și prețul oferat și comparabilitatea ofertelor.

În ceea ce privește posibilitatea remedierii, autoritatea contractantă susține că deficiențele nu mai puteau fi înlăturate prin solicitări de clarificări, întrucât clarificările pot lămuri conținutul ofertelor în raport cu cerințele deja publicate, dar nu pot introduce obligații tehnice noi. Definirea, după depunerea ofertelor, a arhitecturii soluției, integrării Active Directory, sincronizării, rapoartelor obligatorii, cotelor, funcției pull-printing, licențierii, retenției și aplicabilității la întreaga flotă ar fi reprezentat, în opinia autorității, o modificare substanțială a documentației și ar fi obligat operatorii să își reconfigureze propunerile tehnice și, eventual, financiare.

Autoritatea contractantă respinge și argumentul potrivit căruia propriile erori de redactare nu ar putea fundamenta anularea, susținând că împrejurarea că deficiența provine din documentația elaborată de autoritate nu exclude aplicarea art. 212 din Legea nr. 98/2016. Relevant ar fi caracterul obiectiv al imposibilității de a continua legal procedura, iar nu persoana căreia îi este imputabilă eroarea. Potrivit punctului de vedere, continuarea evaluării ar fi determinat fie acceptarea unor soluții cu niveluri funcționale și costuri incomparabile, fie completarea prin interpretare a documentației cu criterii stabilite ulterior depunerii ofertelor, cu afectarea transparenței și tratamentului egal.

Referitor la oferta (...) și la aplicațiile TopAccess și e-FleetManager, autoritatea arată că eventuala existență în oferta contestatoarei a unor funcționalități suplimentare nu poate remedia insuficiența documentației. Legalitatea procedurii trebuie analizată prin raportare la regulile publicate și aplicabile în mod identic tuturor ofertanților, iar particularitățile unei anumite oferte nu pot fi transformate ulterior în cerințe obligatorii pentru ceilalți operatori economici. Autoritatea mai susține că simpla indicare a denumirii comerciale a aplicațiilor nu ar demonstra îndeplinirea cumulativă a tuturor funcționalităților considerate necesare.

Cu privire la critica referitoare la lipsa unei decizii distincte de anulare sau a unei fundamentări tehnice autonome, autoritatea susține că actele procedurii sunt suficient motivate. În opinia sa, procesul-verbal nr. 141054/24.07.2026 și Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026 identifică deficiențele, funcțiile relevante, impactul acestora asupra soluțiilor tehnice și financiare și imposibilitatea remedierii în etapa evaluării, iar adresa nr. 141498/24.07.2026 a comunicat măsura ofertanților. Autoritatea apreciază că legea nu impune existența unui înscris separat purtând denumirea formală de „Decizie de anulare” și nici existența unui referat tehnic autonom.

În ceea ce privește criticile referitoare la (...)și (...), autoritatea susține că acestea sunt străine de cauza care a determinat anularea. Odată constatată imposibilitatea legală de continuare a procedurii din cauza deficiențelor documentației aplicabile tuturor ofertanților, finalizarea verificării susținerii acordate unui ofertant nu ar mai putea înlătura viciul documentației și nici conduce la atribuirea acordului-cadru. Autoritatea arată, de asemenea, că parcurgerea anumitor etape ale evaluării documentelor de calificare sau ale caracteristicilor hardware nu demonstrează suficiența întregului caiet de sarcini.

Autoritatea contractantă respinge și susținerea privind crearea artificială a circumstanțelor de anulare ori favorizarea unui ofertant, apreciind că nu există probe privind existența unui interes personal, a unei înțelegeri sau a unui tratament preferențial. Potrivit acesteia, anularea produce același efect juridic asupra tuturor participanților, iar o eventuală nouă procedură va fi deschisă concurenței, inclusiv contestatoarei. În consecință, apreciază că nu sunt incidente criticile întemeiate pe art. 146 alin. (2) din HG nr. 395/2016.

În raport cu achizițiile anterioare invocate de contestatoare, autoritatea contractantă susține că acestea au avut valori, durate și mecanisme procedurale diferite și nu fac parte din documentația procedurii actuale. Chiar împrejurarea că documentația din anul 2022 conținea explicit anumite cerințe privind integrarea Active Directory, raportarea pe centre de cost sau arhivarea ar demonstra, în opinia autorității contractante, că asemenea funcționalități trebuie prevăzute expres atunci când sunt solicitate și nu pot fi considerate implicit incluse în formulările generale ale documentației din 2026.

În final, autoritatea contractantă apreciază că anularea constituie singura măsură aptă să mențină egalitatea de șanse și caracterul comparabil al ofertelor, întrucât continuarea procedurii ar presupune fie

atribuirea în baza unui nivel funcțional insuficient determinat, fie introducerea, după depunerea ofertelor, a unor obligații suplimentare. Revizuirea documentației și reluarea competiției ar permite tuturor operatorilor să cunoască de la început arhitectura, funcțiile, nivelurile de raportare, regulile privind cotele, licențele și serviciile care trebuie incluse în ofertă.

Pe acest temei, solicită respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea măsurii anulării procedurii.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la CNSC cu nr. (...), (...), a formulat *cerere de intervenție voluntară accesorie*, în sprijinul contestației formulate de (...), prin care solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție, admiterea pe fond a acesteia și admiterea contestației, anularea adresei nr. 141498/24.07.2026 privind comunicarea anulării procedurii, a Raportului procedurii nr. 141496/24.07.2026, în partea referitoare la anularea procedurii, precum și a actelor incidente și subsecvente măsurii de anulare, obligarea autorității contractante la continuarea procedurii și reluarea evaluării ofertelor de la etapa verificării garanțiilor de participare, a criteriilor de calificare și a documentelor aferente, precum și emiterea unui nou raport al procedurii.

Totodată, intervenienta solicită ca, în cadrul reevaluării, autoritatea contractantă să reanalizeze situația propriei oferte în raport cu solicitarea de clarificări nr. 118112/25.06.2026, inclusiv sub aspectul comunicării efective și în timp util a acesteia și al caracterului rezonabil al termenului stabilit pentru răspuns, iar, dacă se constată că termenul ori modalitatea de comunicare nu au permis exercitarea efectivă a dreptului de a răspunde, să îi fie transmisă o nouă solicitare de clarificări, cu acordarea unui termen adecvat pentru prezentarea extrasului de cont solicitat. În subsidiar, în măsura în care Consiliul apreciază că această solicitare depășește limitele unei intervenții accesorii, (...) solicită ca împrejurările referitoare la propria ofertă să fie avute în vedere cel puțin pentru justificarea interesului său direct și actual în intervenție și în continuarea procedurii.

În justificarea interesului de a interveni, (...) arată că a participat la procedură în calitate de ofertant, iar în Raportul procedurii s-a consemnat că oferta sa a fost considerată inacceptabilă ca urmare a netransmiterii, până la termenul stabilit, a documentului solicitat prin adresa nr. 118112/25.06.2026, respectiv extrasul de cont din care să rezulte virarea garanției de participare. Intervenienta precizează că nu urmărește ignorarea acestei împrejurări, ci verificarea legalității modului în care a fost derulată solicitarea de clarificări și acordarea unei posibilități efective de răspuns, raportat la momentul comunicării în SEAP și la termenul stabilit.

Intervenienta susține că anularea procedurii i-a produs un efect direct, întrucât a împiedicat finalizarea verificării legalității măsurilor adoptate în etapa de evaluare. În opinia sa, admiterea contestației formulate de (...) și reluarea procedurii ar crea cadrul în care situația ofertei (...) ar putea fi reanalizată, inclusiv sub aspectul solicitării de clarificări referitoare la garanția de participare. Aceasta precizează că nu

pretinde un drept necondiționat la atribuirea acordului-cadru, ci urmărește restabilirea procedurii și reanalizarea legală a măsurilor de evaluare adoptate anterior anulării.

Cu privire la legalitatea anulării procedurii, (...) susține, în acord cu criticile (...), că premisa pe care autoritatea contractantă și-a întemeiat măsura anulării este contrazisă de conținutul Caietului de sarcini. Intervenienta arată că documentația conține cerințe referitoare la managementul activității la nivel de utilizator sau departament, limitarea accesului în funcție de numărul de pagini imprimare, copiate sau scanate, raportarea activității utilizatorilor, accesul securizat, integrarea cu Microsoft Active Directory 2016, imprimarea și scanarea în regim securizat, precum și generarea de rapoarte privind echipamentele și utilizarea acestora.

În aceste condiții, intervenienta apreciază că susținerea autorității contractante potrivit căreia documentația ar fi permis ofertarea unor simple echipamente hardware, fără funcționalități de management, nu ar corespunde conținutului caietului de sarcini. În opinia sa, eventuala absență literală a unor termeni precum „grup”, „centru de cost” sau „exportul rapoartelor” ar reprezenta cel mult un nivel diferit de detaliere, fără a demonstra că documentația ar fi făcut imposibilă continuarea procedurii.

(...) susține, de asemenea, că nu sunt demonstrate condițiile legale pentru anularea procedurii, apreciind că autoritatea contractantă nu a identificat în mod concret încălcarea legală care ar afecta procedura, nu a explicat de ce acordul-cadru nu ar putea fi încheiat și nu a prezentat o analiză concretă a alternativelor la anulare. Potrivit intervenientei, referirea generală la transparență, tratament egal, nediscriminare și concurență reprezintă o concluzie, iar nu demonstrarea efectivă a împrejurărilor care ar face imposibilă continuarea procedurii. În acest sens sunt invocate art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Intervenienta mai arată că activitatea desfășurată de comisia de evaluare, anterior anulării, ar demonstra posibilitatea continuării procedurii, întrucât autoritatea verificase deja garanțiile de participare și documentele de calificare și formulase solicitări de clarificări ofertanților. Inclusiv situația (...) ar demonstra, în opinia sa, că procedura se afla într-o etapă concretă de verificare care putea fi continuată și finalizată, iar nu într-o situație obiectivă de imposibilitate a evaluării.

Referitor la propria situație în cadrul procedurii, (...) recunoaște că nu a transmis, până la termenul indicat în solicitarea nr. 118112/25.06.2026, extrasul de cont solicitat, însă susține că trebuie verificat dacă solicitarea i-a fost comunicată în mod efectiv și dacă termenul stabilit i-a oferit o posibilitate reală de răspuns. Intervenienta arată că solicitarea a fost emisă la data de 25.06.2026, iar termenul pentru răspuns a fost stabilit pentru ziua imediat următoare, 26.06.2026. De asemenea, precizează că documentul solicitat, respectiv extrasul de cont care atestă virarea garanției de participare, era deja încărcat în SEAP și disponibil în cadrul procedurii de achiziție publică.

În concluzie, (...) susține contestația formulată de (...) în ceea ce privește anularea nelegală a procedurii și reluarea evaluării ofertelor, solicitând admiterea cererii de intervenție, admiterea contestației, anularea actelor prin care s-a dispus anularea procedurii, continuarea procedurii și reluarea evaluării de la etapa verificării garanțiilor de participare și a documentelor de calificare. În cadrul acestei reevaluări, solicită și reanalizarea situației proprii oferte, iar, dacă se constată că termenul sau modalitatea de comunicare a solicitării de clarificări nu au asigurat o posibilitate efectivă de răspuns, transmiterea unei noi solicitări de clarificări pentru prezentarea extrasului de cont.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la CNSC cu nr. (...), contestatorul (...) a formulat *concluzii scrise* ca răspuns la punctul de vedere al autorității contractante, prin care arată că își menține integral contestația și petitul acesteia, apreciind că apărările formulate de autoritatea contractantă nu înlătură criticile privind nelegalitatea anulării procedurii.

Contestatoarea susține că, prin punctul de vedere, autoritatea contractantă nu explică motivarea inițială a anulării, ci o modifică în mod substanțial. Astfel, în actele prin care a fost dispusă anularea s-ar fi reținut că documentația nu conține cerințe referitoare la soluția de print management și la anumite funcționalități, în timp ce, ulterior formulării contestației, autoritatea recunoaște existența unor asemenea cerințe, calificându-le însă drept „mențiuni disparate” ori insuficient de detaliate. În opinia (...), această schimbare demonstrează că premisa factuală inițială a anulării nu mai poate fi susținută.

De asemenea, contestatoarea arată că autoritatea contractantă introduce, prin punctul de vedere, noi cerințe și funcționalități tehnice, precum arhitectura server/on-premise/cloud, mecanisme de sincronizare, funcționalități Follow-Me/Pull Printing, fluxuri de aprobare ori cerințe privind retenția datelor, care nu ar fi constituit motive ale anulării la momentul adoptării acestei măsuri. În opinia sa, legalitatea anulării trebuie analizată exclusiv prin raportare la motivele existente la data adoptării măsurii, iar justificarea acesteia nu poate fi completată sau reconstruită ulterior.

(...) reiterează că în caietul de sarcini există cerințe funcționale concrete și verificabile, referitoare, între altele, la autentificarea securizată, integrarea cu Microsoft Active Directory, managementul la nivel de utilizator sau departament, limitarea numărului de pagini, raportarea activității, monitorizarea infrastructurii și sistemul de gestiune a tipăririi. Faptul că documentația nu a impus o anumită arhitectură sau o modalitate tehnică unică de implementare nu ar reprezenta, în opinia sa, o deficiență, ci consecința formulării specificațiilor prin raportare la cerințe funcționale.

Totodată, contestatoarea susține că autoritatea contractantă nu a demonstrat imposibilitatea obiectivă de continuare a procedurii, în condițiile art. 212 din Legea nr. 98/2016, și că eventualele neclarități privind modul în care ofertele îndeplinesc cerințele documentației puteau fi lămurite în cadrul procesului de evaluare. Aceasta subliniază că însăși comisia de evaluare parcursese deja o parte semnificativă a evaluării

tehnice, ceea ce ar demonstra că documentația putea constitui un reper efectiv pentru verificarea ofertelor.

În final, (...) solicită înlăturarea ca neîntemeiate a apărărilor formulate de autoritatea contractantă, admiterea contestației astfel cum a fost formulată și motivată, anularea actelor prin care s-a dispus și implementat anularea procedurii și obligarea autorității contractante la continuarea procedurii și reluarea evaluării, în condițiile solicitate prin contestație.

În esență, contestatoarea apreciază că anularea procedurii nu a fost determinată de o imposibilitate obiectivă și insurmontabilă de continuare, ci de reconsiderarea ulterioară de către autoritatea contractantă a nivelului de detaliu și a funcționalităților pe care aceasta ar fi dorit să le prevadă în documentația de atribuire, împrejurare care, în opinia sa, nu poate constitui retroactiv un motiv legal de anulare a procedurii.

Ca urmare a studierii dosarului constituit la Consiliu, (...) a depus la dosarul cauzei Notele scrise suplimentare, înregistrate la Consiliu cu nr. (...), prin care arată, în esență, că strategia de contractare contrazice în mod direct premisa care a fundamentat decizia de anulare a procedurii.

În acest sens, face trimitere la o serie de susțineri ale autorității contractante de la pag. 5, 6, 16 și 18 ale Strategiei, susținând că toate acestea confirmă cele precizate în contestație, respectiv faptul că nu a existat vreo necesitate identificată în documentele interne dar omisă în documentația de atribuire. Dimpotrivă, necesitatea este identificată în strategie, iar funcționalitățile prin care aceasta urma să fie satisfăcută sunt prevăzute în caietul de sarcini.

De asemenea, susține că, din verificarea cronologiei înscrisurilor, nu se confirmă că documentația s-a schimbat, ci doar aprecierea autorității asupra ei. În plus, arată că dosarul consultat nu conține fundamentarea tehnică contemporană pe care punctul de vedere pretinde că o explică.

Totodată, contestatorul își precizează critica deja formulată cu privire la (...)/(...) și concluzionează că, din înscrisurile existente la dosarul cauzei, rezultă nu numai că toate criticile din contestație se susțin în continuare, ci că acestea sunt confirmate chiar de înscrisuri care provin de la autoritatea contractantă.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 60058/10.08.2026, autoritatea contractantă a transmis la dosarul cauzei documente din dosarul achiziției, în format electronic, necesare soluționării contestației.

(...) a transmis, în original, recipisa de consemnare nr. 212566648/1, eliberată de CEC BANK Sucursala Victoria la data de 31.07.2026, din care rezultă consemnarea cauțiunii în valoare de 37.740,00 lei.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

În calitate de autoritate contractantă, (...) a inițiat o procedură prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii Acordului-cadru, având ca obiect „*SERVICII DE IMPRIMARE, FOTOCOPIERE ȘI SCANARE*”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. (...)/15.05.2026, stabilind data limită de depunere a ofertelor la 17.06.2026, ora 15:00,

criteriul de atribuire fiind „*cel mai bun raport calitate-preț*” și valoarea estimată de 2.830.500,00, fără TVA.

Față de contestația depusă, (...) a formulat cerere de intervenție.

Consiliul apreciază că această cerere prezintă natura juridică a unei intervenții accesorii, deoarece sprijină poziția contestatoarei, în sensul admiterii contestației formulate de ofertantul (...).

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, art. 64, art. 65 și art. 67 din Codul de procedură civilă, dar și faptul că (...), în calitate de ofertant participant la procedură, a solicitat admiterea contestației formulate de ofertantul (...), Consiliul admite, în principiu, cererea de intervenție, astfel cum a fost calificată, doar în partea ce privește susținerea contestatoarei.

Analizând conținutul criticilor din contestația aflată la dosarul cauzei, Consiliul constată că operatorul economic (...) este nemulțumit de măsura autorității contractante de anulare a procedurii de atribuire, apreciind că motivele invocate în susținere nu sunt întemeiate și solicită cele menționate în partea introductivă a prezentei decizii.

(...) consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 212 alin. (1) lit. c), coroborat cu alin. (2) din Legea nr. 98/2016 pentru adoptarea unei asemenea măsuri.

În esență, contestatoarea susține că anularea procedurii a fost fundamentată pe o premisă factuală eronată, în condițiile în care autoritatea contractantă a consemnat în Raportul procedurii că documentația de atribuire nu ar conține cerințe referitoare la existența unei soluții de print management și, în particular, la integrarea cu Microsoft Active Directory, autentificarea utilizatorilor, raportarea consumurilor pe utilizator, grup, departament și centru de cost, administrarea cotelor de tipărire, exportul rapoartelor și păstrarea istoricului de utilizare. Contestatoarea arată că o parte semnificativă dintre aceste funcționalități se regăsește în mod expres în caietul de sarcini, care cuprinde cerințe referitoare la integrarea cu Microsoft Active Directory, autentificarea utilizatorilor, accesul securizat, managementul activității la nivel de utilizator sau departament, monitorizarea și limitarea utilizării resurselor de imprimare, copiere și scanare, limitarea numărului de pagini, raportarea activității utilizatorului, existența unei soluții de monitorizare și a unui sistem de gestiune a tipăririi.

Contestatoarea recunoaște că anumite noțiuni utilizate de autoritatea contractantă în justificarea anulării, respectiv „grup”, „centru de cost”, „exportul rapoartelor” sau „păstrarea istoricului de utilizare”, nu apar în mod literal în documentația de atribuire, însă apreciază că acestea reprezintă niveluri suplimentare de granularitate ori funcționalități pe care autoritatea contractantă a ajuns să le considere necesare ulterior depunerii ofertelor, fără a demonstra de ce lipsa lor ar determina imposibilitatea continuării procedurii și încheierii acordului-cadru.

Totodată, contestatoarea susține că actele prin care a fost dispusă anularea nu conțin o justificare concretă și verificabilă a incidenței art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016, autoritatea

limitându-se la afirmația că respectivele omisiuni ar determina necesitatea reconfigurării ofertelor tehnice și financiare și că nu ar putea fi adoptate măsuri corective fără încălcarea principiilor achizițiilor publice, fără însă a identifica în concret oferta, componenta software, licența, serviciul ori elementul financiar care ar trebui modificat și fără a analiza individual soluțiile tehnice efectiv oferite.

În acest context, contestatoarea invocă și faptul că oferta sa cuprindea aplicațiile TopAccess și e-FleetManager, destinate administrării și monitorizării infrastructurii de imprimare, însă actele procedurii nu ar conține o analiză concretă a acestor soluții și nici demonstrarea faptului că acestea nu ar putea asigura funcționalitățile solicitate prin documentația publicată. Contestatoarea apreciază că autoritatea nu putea concluziona în mod general că toate ofertele ar necesita componente software și servicii suplimentare înainte de a verifica în mod individual conținutul fiecăreia.

De asemenea, contestatoarea arată că evaluarea ofertelor era în desfășurare, comisia efectuând verificări concrete atât în ceea ce privește propunerile tehnice, cât și criteriile de calificare, inclusiv în ceea ce privește susținerea acordată ofertantului (...) de terțul (...), iar procedura a fost anulată înainte ca respectivele verificări să fie finalizate. În opinia sa, această împrejurare contrazice teza unei imposibilități obiective de continuare a evaluării.

Prin concluziile scrise formulate ca răspuns la punctul de vedere, contestatoarea își dezvoltă critica, arătând că autoritatea contractantă ar fi modificat însăși premisa factuală a anulării. Astfel, dacă în Raportul procedurii s-a afirmat că documentația „nu conține cerințe” privind soluția de print management și funcționalitățile enumerate, prin punctul de vedere autoritatea recunoaște existența unor mențiuni privind autentificarea, monitorizarea, contoarele și administrarea activității, calificându-le însă drept „disparate”, insuficient de centralizate, cumulative, granulare sau detaliate. Contestatoarea apreciază că una este inexistența unei cerințe și alta este aprecierea ulterioară că o cerință existentă trebuia descrisă mai detaliat, astfel încât punctul de vedere nu ar explica motivarea inițială, ci ar înlocui-o.

Contestatoarea critică, în același sens, faptul că, prin punctul de vedere, achizitorul a dezvoltat cerințe, precum o anumită arhitectură server/on-premise/cloud, sincronizarea automată a utilizatorilor, grupurilor sau unităților organizaționale, funcționalități de tip Follow-Me/Pull Printing, politici de administrare și aprobare, export standardizat al datelor ori retenția acestora pentru o perioadă de minimum 36 de luni, apreciind că acestea nu au reprezentat motive distincte și concret individualizate ale anulării la momentul adoptării măsurii.

În consecință, contestatoarea solicită anularea Raportului procedurii și a actelor prin care s-a dispus anularea, continuarea procedurii și reluarea evaluării potrivit cerințelor documentației de atribuire publicate.

Prin punctul de vedere formulat în cauză, (...) solicită respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea Procesului-verbal nr.

141054/24.07.2026, a Raportului procedurii nr. 141496/24.07.2026, a adresei nr. 141498/24.07.2026 și a măsurii de anulare, operate în SEAP.

Autoritatea contractantă explică faptul că problema identificată în etapa evaluării nu ar consta în inexistența absolută a oricăror referiri la autentificare, Active Directory, monitorizare sau limitarea numărului de pagini, ci în faptul că documentația nu ar fi transformat aceste referiri într-un standard funcțional complet, cumulativ, verificabil și aplicabil uniform întregii infrastructuri de imprimare.

În ceea ce privește integrarea cu Microsoft Active Directory și autentificarea, autoritatea arată că documentația menționează „posibilitatea” accesului securizat, în locațiile în care infrastructura permite, precum și folosirea unor credențiale locale, iar pentru anumite echipamente apare mențiunea „suport Active Directory”. Cu toate acestea, documentația nu ar stabili obligația unei integrări centralizate pentru întreaga flotă, sincronizarea automată a utilizatorilor, grupurilor sau unităților organizaționale, regulile de autentificare și aplicarea uniformă a politicilor la nivel instituțional.

Referitor la print accounting și raportarea consumurilor, autoritatea susține că pct. 4.2.4 din caietul de sarcini privește, în principal, starea echipamentelor, consumabilele, alertele și contoarele pe echipament, în timp ce sintagma „raportare activitate utilizator” este formulată generic. În opinia autorității, nu sunt definite câmpurile obligatorii și nivelurile de raportare – utilizator, grup, departament, centru de cost, format A3/A4, alb-negru/color, scanări și costul asociat – și nici mecanismul concret de calcul și agregare a costurilor, astfel încât soluțiile oferite nu ar putea fi evaluate după un standard unic și comparabil.

În ceea ce privește cotele de tipărire, autoritatea admite că specificațiile tehnice prevăd limitarea accesului „la nivel de număr de pagini”, dar apreciază că nu sunt stabilite perioada pentru care se aplică această limitare, nivelurile la care funcționează, regulile de depășire, mecanismele de avertizare, aprobare și blocare și administrarea centralizată a cotelor la nivel instituțional. Autoritatea consideră, astfel, că o limită configurată local la nivelul unui echipament nu este, prin ea însăși, echivalentă cu un sistem instituțional de quota management.

Cu privire la imprimarea securizată, autoritatea arată că documentația solicită secure print și, pentru anumite echipamente, funcția „Hold”, însă nu definește o funcționalitate de tip Follow-Me/Pull Printing prin care documentul să fie păstrat într-o coadă centralizată și eliberat după autentificarea utilizatorului la oricare dintre echipamentele compatibile din flotă. Autoritatea consideră că o astfel de funcționalitate este distinctă și poate implica software, licențe și configurări suplimentare.

În aceeași logică, autoritatea arată că documentația menționează rapoarte, istoricul alertelor și situații privind contoarele pentru facturare, dar nu prevede exportul rapoartelor într-un format editabil, distribuirea automată a acestora, istoricul consumurilor și o perioadă minimă de păstrare de 36 de luni, apreciind că introducerea ulterioară a unor asemenea cerințe ar presupune obligații suplimentare de stocare,

raportare, infrastructură și licențiere care nu au fost cuantificate în mod uniform în ofertele depuse.

Autoritatea mai susține că cerințele software sunt dispersate în mai multe secțiuni ale documentației și nu stabilesc fără echivoc că toate funcționalitățile de management trebuie furnizate cumulativ, prin aceeași arhitectură, pentru întreaga flotă și incluse în prețul pe pagină. Din această perspectivă, introducerea ulterioară a obligației ca soluția să includă toate licențele, serviciile de implementare, configurare și administrare ar influența în mod direct fundamentarea ofertelor financiare și ar putea conduce la modificarea acestora.

În final, autoritatea apreciază că anularea era singura măsură aptă să mențină egalitatea de șanse, întrucât continuarea procedurii ar fi presupus fie atribuirea acordului-cadru în baza unui nivel funcțional insuficient determinat, fie introducerea unor obligații noi după depunerea ofertelor, cu efect asupra soluțiilor tehnice, licențelor și prețurilor oferite.

Prin cererea de intervenție formulată în cauză, (...) intervine în sprijinul contestatoarei (...) și solicită admiterea contestației, anularea actelor prin care a fost dispusă anularea procedurii și continuarea evaluării.

Intervenienta apreciază, în esență, că anularea procedurii este nelegală întrucât funcționalitățile considerate de autoritatea contractantă ca fiind omise se regăsesc, în mare parte, în Caietul de sarcini, iar Raportul procedurii nu individualizează norma încălcată, nu explică de ce acordul-cadru nu ar mai putea fi încheiat și nu cuprinde o analiză concretă a alternativelor la anularea procedurii. Totodată, aceasta arată că activitatea efectiv desfășurată de comisia de evaluare demonstrează că procedura se afla într-o etapă concretă de verificare, susceptibilă de a fi continuată și finalizată.

Prin concluziile scrise depuse ulterior punctului de vedere, (...) își menține integral contestația și susține că apărarea autorității contractante nu înlătură contradicția dintre motivarea contemporană anulării și conținutul Caietului de sarcini, ci confirmă că respectivele cerințe există, însă autoritatea le consideră ulterior insuficient detaliate.

Contestatoarea subliniază că punctul de vedere adaugă elemente precum arhitectura centralizată, tipul de server, modul on-premise/cloud, sincronizarea automată, Follow-Me/Pull Printing, reguli de retenție, fluxuri de aprobare și alte componente care nu au fost formulate în această manieră în Raportul procedurii. În opinia sa, autoritatea este liberă să își definească pentru viitor necesitățile la nivelul de detaliu pe care îl consideră necesar, însă nu poate utiliza o necesitate redefinită ulterior pentru a demonstra că documentația publicată anterior era imposibil de aplicat.

Contestatoarea mai arată că lipsa impunerii unei arhitecturi tehnice unice nu este echivalentă cu inexistența funcționalității, întrucât Caietul de sarcini descrie în termeni funcționali administrarea infrastructurii de imprimare, fără a stabili dacă aceasta trebuie realizată printr-un server fizic, o mașină virtuală, o platformă on-premise, un serviciu cloud sau altă arhitectură.

De asemenea, contestatoarea arată că „limitarea la nivel de număr de pagini” reprezintă funcțional o cotă, chiar dacă documentația nu reglementează un motor complex de quota management, iar cerințele privind raportarea, istoricul și monitorizarea costurilor nu sunt absente, existând obligații privind generarea automată de rapoarte, raportarea activității utilizatorului, istoricul alertelor și centralizarea contoarelor. Contestatoarea admite că noțiunile „centru de cost”, „export Excel/CSV” și „retenție 36 de luni” nu apar literal, dar consideră că tocmai această împrejurare demonstrează că acestea nu puteau fi utilizate ulterior drept standard de evaluare.

Analizând înscrisurile aflate la dosarul cauzei și susținerile părților, Consiliul apreciază a fi întemeiată critica formulată împotriva anulării procedurii de atribuire, pentru argumentele ce urmează.

Consiliul reține că obiectul controlului de legalitate îl constituie actele emise de autoritatea contractantă în cadrul procedurii de atribuire și aduse la cunoștința operatorilor economici, respectiv, în cauză, Procesul-verbal privind evaluarea propunerilor tehnice nr. 141054/24.07.2026, Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026, comunicările rezultatului procedurii și măsura de anulare întemeiată pe considerentele cuprinse în aceste acte.

În Raportul procedurii, comisia de evaluare a reținut că, în urma analizării propunerilor tehnice, ar fi constatat existența unor omisiuni semnificative în documentația de atribuire, respectiv în caietul de sarcini, privind definirea cerințelor funcționale necesare managementului centralizat al activităților de imprimare, copiere și scanare. În concret, comisia a consemnat că documentația nu ar conține cerințe referitoare la existența unei soluții de print management care să permită integrarea cu Microsoft Active Directory, autentificarea utilizatorilor, raportarea consumurilor pe utilizator, grup, departament și centru de cost, administrarea cotelor de tipărire, exportul rapoartelor și păstrarea istoricului de utilizare. Pe baza acestei constatări, comisia a apreciat că respectivele funcționalități sunt esențiale pentru monitorizarea consumurilor și controlul costurilor și că introducerea lor în etapa de evaluare ar conduce la modificarea soluțiilor tehnice și a fundamentării ofertelor financiare, motiv pentru care procedura nu ar mai putea continua.

Consiliul constată însă că motivarea astfel consemnată în Raportul procedurii nu este suficient de precisă și de detaliată pentru a permite verificarea efectivă a îndeplinirii condițiilor legale ale anulării procedurii.

Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât, prin raportare la conținutul caietului de sarcini, o parte dintre funcționalitățile pe care Raportul procedurii le prezintă, în mod general, ca fiind absente se regăsesc, sub diferite forme, în documentația publicată.

Astfel, pct. 4.2.1 „Autentificare” din Caietul de sarcini prevede acces securizat la infrastructura de tipărire pe bază de coduri de acces la nivel de departament sau utilizator, prin intermediul unei aplicații care permite administratorilor să monitorizeze și să limiteze utilizarea resurselor de imprimare, copiere și scanare, fiind menționată expres integrarea cu

structura de acces de tip Microsoft Active Directory 2016. Totodată, documentația prevede accesul pe bază de credențiale configurate local și utilizarea în regim securizat a funcțiilor de imprimare și scanare.

De asemenea, în cadrul specificațiilor tehnice este prevăzut managementul activității la nivel de utilizator sau departament, limitarea accesului la nivel de utilizator ori cod de departament, limitarea în funcție de numărul de pagini și raportarea activității utilizatorului. Documentația solicită, totodată, o soluție de monitorizare/funcționare a infrastructurii de tipărire, programarea și generarea automată a rapoartelor, precum și existența unui sistem de gestiune al tipăririi destinat urmăririi contoarelor echipamentelor și întocmirii situațiilor aferente perioadelor de facturare.

În aceste condiții, simpla afirmație, din Raportul procedurii, potrivit căreia documentația „nu conține cerințe” referitoare la respectivele funcționalități nu este suficientă. Dacă ceea ce a constatat în realitate comisia de evaluare nu a fost inexistența absolută a cerințelor, ci insuficiența lor definire, lipsa caracterului centralizat, lipsa unui nivel de granularitate necesar sau imposibilitatea stabilirii unui standard unic și comparabil pentru toate ofertele, asemenea aspecte trebuiau individualizate, explicate și asumate în mod expres de comisia de evaluare în actul prin care a fost fundamentată anularea procedurii.

Consiliul observă că autoritatea contractantă a dezvoltat abia prin punctul de vedere formulat în prezenta cauză o serie de explicații tehnice mult mai ample decât cele cuprinse în Raportul procedurii.

Astfel, în punctul de vedere s-a arătat, între altele, că problema nu ar consta în inexistența absolută a oricăror mențiuni referitoare la Active Directory, autentificare, monitorizare sau limitarea numărului de pagini, ci în faptul că aceste mențiuni nu ar configura un standard funcțional complet, cumulativ și verificabil, aplicabil întregii flote de echipamente.

Autoritatea a explicat că documentația nu ar stabili dacă integrarea cu Active Directory trebuie realizată centralizat pentru întreaga flotă, dacă utilizatorii, grupurile și unitățile organizaționale trebuie sincronizate automat, cum trebuie aplicate politicile în mod uniform, care sunt nivelurile obligatorii de raportare, cum se realizează agregarea costurilor, care sunt regulile de administrare a cotelor, dacă este necesară o funcționalitate de tip Follow-Me/Pull Printing, dacă rapoartele trebuie exportate într-un anumit format, care este perioada de retenție a datelor, care este arhitectura tehnică a soluției și în ce modalitate sunt incluse în preț licențele și serviciile de implementare, configurare și administrare.

Consiliul apreciază că aceste explicații pot prezenta relevanță tehnică pentru identificarea exactă a nevoilor autorității contractante și pentru înțelegerea dificultăților constatate în etapa evaluării. Cu toate acestea, **ele nu pot fi valorificate de Consiliu ca fundament al măsurii de anulare contestate**, în forma în care au fost prezentate pentru prima dată prin punctul de vedere formulat în cadrul procedurii jurisdicționale.

În acest sens, Consiliul are în vedere faptul că punctul de vedere este un act de apărare al autorității contractante în cadrul soluționării

contestației și nu poate substitui actul comisiei de evaluare prin care a fost stabilit rezultatul procedurii.

Or, din înscrisurile aflate la dosar nu rezultă că explicațiile tehnice dezvoltate prin punctul de vedere, în nivelul de detaliu prezentat ulterior Consiliului, au fost analizate și asumate ca atare de comisia de evaluare la momentul adoptării Raportului procedurii și nici că ele au fost comunicate operatorilor economici odată cu rezultatul procedurii.

Legalitatea unui act al autorității contractante trebuie analizată prin raportare la motivele care au fost avute în vedere la momentul emiterii acestuia, au fost consemnate în actul procedurii și au fost aduse la cunoștința persoanelor cărora actul le produce efecte juridice. Motivele unui act nu pot fi reconstruite ori completate, după contestarea sa, prin explicații tehnice noi care nu se regăsesc în actul adoptat de comisia de evaluare.

Punctul de vedere poate explica un motiv deja consemnat, însă nu poate suplini lipsa individualizării acestuia în Raportul procedurii și, cu atât mai puțin, nu poate introduce pentru prima dată elementele esențiale necesare pentru a demonstra îndeplinirea condițiilor legale ale anulării.

O soluție contrară ar lipsi de efect util obligația de motivare a rezultatului procedurii. Operatorului economic trebuie să îi fie posibil să cunoască, din actul comunicat, nu numai concluzia autorității contractante, ci și raționamentul concret care a condus la aceasta, pentru a putea aprecia dacă actul este legal și pentru a-și putea exercita în mod efectiv dreptul la contestare.

În cauza de față, există o diferență substanțială între ceea ce comisia de evaluare a consemnat în Raportul procedurii și ceea ce autoritatea contractantă a explicat ulterior prin punctul de vedere.

Raportul procedurii pornește de la afirmația potrivit căreia documentația nu conține anumite cerințe. Punctul de vedere admite, în schimb, existența unor cerințe privind autentificarea, Active Directory, monitorizarea, limitarea numărului de pagini și raportarea, dar susține că acestea sunt insuficient definite, dispersate și lipsite de nivelul de granularitate necesar pentru stabilirea unui standard funcțional unic.

Cele două modalități de prezentare a problemei nu sunt echivalente.

Una este să se constate că o anumită cerință nu există în documentația de atribuire și alta este să se constate că cerința există, însă nu este suficient de precisă, completă sau detaliată pentru a permite compararea ofertelor ori realizarea necesității autorității contractante.

În cea de-a doua ipoteză, autoritatea trebuie să identifice exact cerința existentă, să arate în ce constă insuficiența acesteia, să demonstreze de ce insuficiența afectează în mod real și obiectiv procedura, să explice impactul asupra comparabilității ofertelor și, în final, să demonstreze de ce problema respectivă nu poate fi remediată fără încălcarea principiilor prevăzute de legislația achizițiilor publice.

Acest raționament trebuia să aparțină comisiei de evaluare și să fie reflectat în actul prin care aceasta a stabilit rezultatul procedurii.

Consiliul nu se poate substitui comisiei de evaluare pentru a selecta din punctul de vedere, formulat ulterior, acele argumente pe care le-ar

considera suficiente pentru menținerea anulării și nici nu poate prezuma că toate argumentele tehnice formulate ulterior au reprezentat, în realitate, raționamentul comisiei la data întocmirii Raportului procedurii.

Cu atât mai mult, Consiliul nu poate stabili, care dintre funcționalitățile menționate în punctul de vedere sunt într-adevăr indispensabile autorității contractante și care dintre acestea ar determina necesitatea anulării procedurii. O asemenea analiză aparține autorității contractante, prin comisia de evaluare, cu respectarea competențelor și responsabilităților stabilite de legislația în materia achizițiilor publice.

În consecință, Consiliul nu va analiza ca motive autonome de anulare explicațiile privind arhitectura server/on-premise/cloud, sincronizarea utilizatorilor și grupurilor, Follow-Me/Pull Printing, perioada de retenție de 36 de luni, exportul în format editabil, fluxurile de aprobare ori alte funcționalități dezvoltate pentru prima dată prin punctul de vedere, întrucât aceste elemente nu au fost individualizate în această manieră în actul comisiei de evaluare și nu au fost comunicate ofertanților ca motive ale rezultatului procedurii.

Acest aspect nu înseamnă că autoritatea contractantă este împiedicată să constate existența unor deficiențe reale ale documentației de atribuire și nici că organismul administrativ-jurisdicțional stabilește, prin prezenta decizie, că procedura trebuie în mod obligatoriu finalizată prin atribuirea acordului-cadru.

Dimpotrivă, autoritatea contractantă păstrează competența și obligația de a stabili rezultatul legal al procedurii, însă această competență trebuie exercitată prin intermediul comisiei de evaluare, pe baza unei analize complete și asumate și cu respectarea obligației de transparență față de operatorii economici.

Prin urmare, în situația în care, în urma reanalizării, comisia de evaluare apreciază în continuare că sunt incidente dispozițiile art. 212 alin. (1) lit. c), coroborate cu alin. (2) din Legea nr. 98/2016 și că procedura se impune a fi anulată, aceasta va trebui să **identifice cu exactitate și în mod exhaustiv motivele concrete ale anulării**.

Nu va fi suficientă reproducerea unor formule generale precum „omisiuni semnificative”, „funcționalități esențiale”, „imposibilitatea continuării procedurii” ori „încălcarea principiilor”.

Comisia de evaluare va trebui să indice, pentru fiecare problemă constatată, care este prevederea concretă a documentației de atribuire, ce anume conține aceasta, ce element consideră că lipsește sau este insuficient definit, de ce respectivul element este necesar pentru satisfacerea obiectivului achiziției, în ce modalitate insuficiența constatată afectează evaluarea și comparabilitatea ofertelor, care este impactul asupra soluțiilor tehnice și/sau financiare și de ce problema respectivă nu poate fi remediată printr-o măsură permisă de lege fără încălcarea tratamentului egal, transparenței, nediscriminării și concurenței.

Numai o asemenea motivare permite operatorilor economici să cunoască motivele reale ale anulării și permite, în eventualitatea exercitării unei noi căi de atac, controlul efectiv al legalității măsurii.

În cazul în care comisia menține concluzia privind anularea, motivele trebuie să rezulte din analiza acesteia și să fie consemnate, în mod complet și transparent, în noul raport al procedurii, iar ulterior să fie comunicate operatorilor economici interesați.

Față de toate aceste considerente, Consiliul constată că Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026 și comunicările emise în baza acestuia nu pot fi menținute în forma actuală, întrucât motivarea referitoare la anularea procedurii nu individualizează suficient problemele concrete constatate și nu permite stabilirea cu certitudine a raționamentului complet și efectiv asumat de comisia de evaluare.

Explicațiile suplimentare, dezvoltate ulterior de autoritatea contractantă prin punctul de vedere formulat în prezenta cauză nu pot acoperi acest viciu, întrucât nu rezultă că respectivele considerente au fost asumate, în nivelul de detaliu prezentat Consiliului, de către comisia de evaluare la momentul adoptării rezultatului procedurii și nici că au fost aduse la cunoștința operatorilor economici.

Contestatoarea mai invocă, în susținerea criticii privind nelegalitatea anulării, faptul că la momentul adoptării măsurii procedura se afla într-o etapă efectivă de evaluare, fiind în curs verificări inclusiv asupra susținerii acordate ofertantului (...) de către terțul (...). Consiliul va avea în vedere această împrejurare exclusiv ca element contextual privind stadiul procedurii și necesitatea ca noul raport să reflecte rezultatele etapelor de evaluare deja parcurse, fără a se pronunța, în prezenta cauză, asupra admisibilității ofertei (...) și fără a substitui comisia de evaluare în analiza criteriilor de calificare.

În consecință, Consiliul va admite contestația formulată de (...), va anula Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026, precum și comunicările rezultatului procedurii emise în baza acestuia, și va obliga autoritatea contractantă ca, prin comisia de evaluare, să reanalizeze rezultatul procedurii și să întocmească un nou raport al procedurii, cu respectarea considerentelor prezentei decizii.

În cadrul acestei reanalizări, comisia de evaluare va consemna **motivele exacte, concrete, complete și detaliate** care fundamentează rezultatul procedurii. În situația în care aceasta apreciază că subzistă motive pentru anularea procedurii, va individualiza fiecare deficiență constatată, consecințele acesteia și motivele pentru care sunt îndeplinite condițiile legale ale anulării, fără a se limita la formulări generale.

Ulterior întocmirii noului raport, autoritatea contractantă va comunica rezultatul procedurii tuturor operatorilor economici interesați, cu indicarea motivelor care îi privesc și, după caz, cu prezentarea completă și transparentă a motivelor de anulare a procedurii, astfel încât fiecare operator economic să poată cunoaște rațiunile reale și complete ale măsurii adoptate și să își poată exercita drepturile prevăzute de lege.

În ceea ce privește capătul de cerere formulat de intervenienta (...), prin care aceasta solicită ca, în cadrul reevaluării, autoritatea contractantă să reanalizeze situația propriei oferte în raport cu solicitarea de clarificări nr. 118112/25.06.2026, inclusiv sub aspectul comunicării efective și în timp util a solicitării și al caracterului rezonabil al termenului stabilit

pentru răspuns, iar, în ipoteza constatării caracterului necorespunzător al termenului ori al modalității de comunicare, să îi transmită o nouă solicitare de clarificări pentru prezentarea extrasului de cont, Consiliul apreciază că acesta este inadmisibil.

În stabilirea acestei concluzii, Consiliul are în vedere, cu prioritate, cadrul procesual în care respectivele susțineri au fost formulate. (...) a investit Consiliul printr-o cerere de intervenție accesorie, formulată în sprijinul contestației depuse de (...), având ca obiect legalitatea măsurii de anulare a procedurii de atribuire. Intervenienta însăși și-a calificat cererea ca intervenție voluntară accesorie și a arătat că sprijină criticile contestatoarei referitoare la nelegalitatea anulării procedurii.

Or, prin capătul de cerere analizat, intervenienta nu se mai limitează la susținerea poziției procesuale a contestatoarei și a criticilor acesteia împotriva măsurii de anulare, ci formulează critici proprii împotriva unui act al autorității contractante care privește propria ofertă, respectiv împotriva modului de derulare a solicitării de clarificări nr. 118112/25.06.2026 și, implicit, împotriva consecinței reținute de comisia de evaluare ca urmare a netransmiterii în termen a extrasului de cont.

De altfel, din chiar cuprinsul cererii de intervenție rezultă că intervenienta recunoaște că Raportul procedurii consemnează faptul că documentul solicitat nu a fost transmis în termen și că oferta sa a fost considerată inacceptabilă. (...) contestă însă caracterul rezonabil al termenului acordat, momentul și modalitatea comunicării solicitării și posibilitatea efectivă de a formula răspuns, susținând că solicitarea a fost emisă la data de 25.06.2026, cu termen de răspuns în ziua imediat următoare.

Aceste susțineri constituie, prin obiectul și finalitatea lor, veritabile critici autonome împotriva modului în care autoritatea contractantă a evaluat oferta (...), iar nu simple argumente formulate în sprijinul contestației (...).

Consiliul reține că intervenția accesorie permite autorului ei să sprijine poziția procesuală a uneia dintre părțile litigiului, însă nu poate constitui mijlocul procedural prin care un operator economic introduce în cauză critici proprii împotriva unor acte ale autorității contractante care îl vatămă în mod direct și solicită măsuri de remediere distincte în privința propriei oferte.

Pentru ca asemenea critici să poată investi Consiliul cu analiza legalității actului autorității contractante referitor la oferta (...), acestea trebuiau formulate în condițiile prevăzute de Legea nr. 101/2016 pentru contestație, cu respectarea tuturor cerințelor procedurale aferente acesteia, inclusiv a termenului legal de contestare și a obligației de constituire a cauțiunii, în condițiile legii. Cererea de intervenție accesorie nu poate fi utilizată pentru eludarea acestor condiții și nici pentru extinderea obiectului litigiului stabilit prin contestația principală.

De altfel, însăși intervenienta admite posibilitatea ca această solicitare să excedeze limitelor intervenției accesorii, solicitând, în subsidiar, ca împrejurările referitoare la propria ofertă să fie avute în vedere numai pentru justificarea interesului său direct și actual în

continuarea procedurii. Această precizare confirmă caracterul distinct al pretenției formulate la pct. 5, față de obiectul contestației principale.

În consecință, Consiliul nu va proceda la analizarea criticii privitoare la evaluarea ofertei intervenientului, întrucât această critică este inadmisibilă.

A admite contrariul ar echivala cu soluționarea, pe calea unei intervenții accesorii, a unei contestații proprii a (...) împotriva rezultatului evaluării proprii oferte, în lipsa investiției Consiliului prin mijlocul procedural prevăzut de lege și fără verificarea condițiilor specifice exercitării acestuia, inclusiv sub aspectul constituirii cauțiunii.

Față de cele constatate, Consiliul va respinge, ca inadmisibil, a capătul de cerere formulat de (...) privind reanalizarea propriei oferte în raport cu solicitarea de clarificări nr. 118112/25.06.2026 și transmiterea, după caz, a unei noi solicitări de clarificări pentru prezentarea extrasului de cont.

Luând în considerare aspectele prezentate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de (...) S.R.L., în contradictoriu cu (...), va anula Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026 și comunicările subsecvente acestuia și va dispune ca, în termen de 15 zile de la primirea prezentei decizii, autoritatea contractantă, să întocmească un nou raport al procedurii și să comunice operatorilor economici interesați motivele exacte, concrete și detaliate ale rezultatului procedurii, după caz, motivele anulării procedurii.

Pe cale de consecință, Consiliul va admite, în parte cererea de intervenție formulată de (...), respinge, ca inadmisibil, capatul de cerere privind evaluarea ofertei acestuia.

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite în principiu cererea de intervenție.

Admite contestația formulată de (...), în contradictoriu cu (...), anulează Raportul procedurii nr. 141496/24.07.2026 și comunicările subsecvente acestuia și dispune ca, în termen de 15 zile de la primirea prezentei decizii, autoritatea contractantă să întocmească un nou raport al procedurii și să comunice operatorilor economici interesați motivele exacte, concrete și detaliate ale rezultatului procedurii, după caz, motivele anulării procedurii.

Admite, în parte, cererea de intervenție formulată de (...), respinge, ca inadmisibil, capatul de cerere privind evaluarea ofertei acestuia.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactat în 5 exemplare originale.